

sygn. akt **III Ca 1718/15**

UZASADNIENIE

W dniu 2 października 2015 roku D. W. wystąpiła ze skargą o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 3 lipca 2015 roku, sygn. akt III Ca 1718/15, wobec wykrycia okoliczności faktycznych oraz środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których skarżąca nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Skarżąca wniosła o zmianę przywołanego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi poprzez uwzględnienie apelacji w całości ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pabianicach.

Uzasadniając skargę D. W. podniosła, że po wydaniu wyroku z dnia 3 lipca 2015 roku, pojawiły się nieujawnione wcześniej okoliczności faktyczne oraz środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

- zaświadczenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. z dnia 5 października 2008 roku,
- dowód wpłaty nr 301/98 z dnia 29 września 1998 roku,
- wyciąg bankowy WB 192 z dnia 10 grudnia 1998 roku,
- wyciąg bankowy WB 236 z dnia 15 grudnia 1998 roku,
- dowód wpłaty nr 548 z dnia 20 grudnia 1999 roku.

Skarżąca podała, że uzyskała wiedzę i środki dowodowe w dniu 26 września 2015 roku, gdy ujawniono dokument z 1998 roku. Dlatego też termin 3 miesięczny, o którym stanowi przepis art. 407 § 1 kpc należy uznać za zachowany.

/skarga – k. 2-4/

Skarga została wniesiona do Sądu Rejonowego w Skierniewicach. Postanowieniem z dnia 28 października 2015 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach na podstawie art. 405 kpc przekazał skargę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi.

/postanowienie – k. 18/

Powód - Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. wniosła o oddalenie skargi jako wniesionej po terminie, a jednocześnie nieopartej o ustawową podstawę wznowienia. Jednocześnie Spółdzielnia wniosła o zasądzenie od skarżącej na jej rzecz kosztów postępowania skargowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odpowiedź na skargę – k. 33-35/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

Pozwem z dnia 26 marca 2014 roku, wniesionym przed Sąd Rejonowy w Skierniewicach, powód Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. wystąpiła przeciwko pozwanej D. W. o zapłatę kwoty 1.671,88 złotych. Sumy tej Spółdzielnia domagała się od skarżącej tytułem zwrotu przypadającej na zajmowany przez nią lokal nominalnej kwoty umorzenia kredytu inwestycyjnego zgodnie z Uchwałą Zarządu Spółdzielni z dnia 29 marca 2004 roku, nr 13A/ (...) w sprawie określenia przedmiotu odrębnej własności lokali w nieruchomości przy ul. 19 lutego 5 w S..

/pozew wraz z uzasadnieniem - k. 2-5 załączonych akt I C 721/14 SR w Skierniewicach/

W toku postępowania pozwana w dniu 1 sierpnia 2014 roku, jako załączniki do sprzeciwu od nakazu zapłaty załączyła kserokopie:

- dowodu wpłaty nr 301/98 z dnia 29 września 1998 roku,

- dowodu wpłaty nr 548 z dnia 20 grudnia 1999 roku.

jak również powołała się na wyciągi bankowe WB 192 z dnia 10 grudnia 1998 roku,

i wyciąg bankowy WB 236 z dnia 15 grudnia 1998 roku, wskazując, że pozostają one w posiadaniu spółdzielni, wobec czego wniosła o ich udostępnienie.

/pokwitowanie – k. 36, pokwitowanie – k. 37 załączonych akt I C 721/14 SR w Skierniewicach/

Odpis tych pism został doręczony powodowi, który odniósł się do nich w piśmie z dnia 18 września 2014 roku, przyznając iż wpłaty te otrzymał, natomiast wskazał, że ostateczne rozliczenie wkładu budowlanego nastąpiło przywołaną Uchwałą Zarządu Spółdzielni z 2004 roku.

/pismo – k. 44-46 załączonych akt I C 721/14 SR w Skierniewicach/

Wyrokiem z dnia 27 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach, w sprawie o sygn. akt I C 721/14 zasądził od D. W. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kwotę 1.671,88 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądził od D. W. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kwotę 701 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

/wyrok z uzasadnieniem - k. 80, k. 84-86 załączonych akt I C 721/14 SR w Skierniewicach/

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniosła pozwana.

/apelacja – k. 89-91 załączonych akt I C 721/14 SR w Skierniewicach/

Sąd Okręgowy w Łodzi Wyrokiem z dnia 3 lipca 2015 roku, w sprawie o sygn. akt III Ca 580/15 oddalił apelację powódki.

/wyrok wraz z uzasadnieniem – k. 144-148 załączonych akt I C 721/14 SR w Skierniewicach/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Skarga podlega odrzuceniu.

W postępowaniu cywilnym obowiązuje zasada niewzruszalności prawomocnych wyroków sądowych (art. 365 § 1 kpc) co powoduje że przepisy określające warunki, w jakich może nastąpić uchylenie lub zmiana prawomocnego wyroku, stanowiące wyjątek od tej zasady, muszą być interpretowane ściśle.

W świetle przepisów art. 399 i nast. kpc nie budzi wątpliwości, że merytoryczne rozpoznanie skargi o wznowienie postępowania jest możliwe tylko w razie stwierdzenia na etapie kontroli wstępnej, że została ona wniesiona z zachowaniem przepisanej terminu, jest dopuszczalna i oparta na ustawowej podstawie wznowienia.

W świetle okoliczności sprawy Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że skarga została złożona z uchybieniem terminu.

Występując ze skargą w niniejszej sprawie D. W. powołuje się na podstawę wznowienia określoną w przepisie art. 403 § 2 kpc, zgodnie z którym można (...) żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Zgodnie z art. 407 § 1 kpc, skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy.

Termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania opartej na wykryciu nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, a więc na podstawie wskazanej w niniejszej sprawie przez D. W., biegnie od dnia, w którym strona w sposób wiarygodny dowiedziała się o ich istnieniu i mogła ocenić ich prawdopodobny wpływ na wynik sprawy (por. Postanowienie SN z dnia 25 stycznia 1967 roku, sygn. akt II CZ 128/66, [legalis 12932](#)).

W kwestii wykazania okoliczności stwierdzających zachowanie terminu do wniesienia skargi skarżąca podaje jedynie, iż „uzyskała wiedzę i środki dowodowe 26 września 2015 r. ,gdy ujawniono dokument z 1998 roku”. Skarżąca nie przywołuje przy tym żadnych faktów, dokumentów, bądź zdarzeń, które potwierdziłyby, iż rzeczywiście tego dnia miało miejsce szczególne zdarzenie, w wyniku którego powzięłaby wiedzę o podstawie wznowienia, czyli w świetle powołanej podstawy wznowienia – wiedzę o istnieniu wskazanych przez nią dokumentów.

Sąd Okręgowy nie dał wiary powyższym twierdzeniom.

Z akt sprawy I C 721/14 Sądu Rejonowego w Skierniewicach wprost wynika, że skarżąca przedłożyła w dniu 1 sierpnia 2014 roku dowód wpłaty nr 301/98 z dnia 29 września 1998 roku, dowód wpłaty nr 548 z dnia 20 grudnia 1999 roku, jak również powołała się na wyciągi bankowe WB 192 z dnia 10 grudnia 1998 roku i WB 236 z dnia 15 grudnia 1998 roku, wskazując, że pozostają one w posiadaniu spółdzielni, oraz wniosła o ich udostępnienie.

Odnosnie zaś nieprzedstawionego w sprawie I C 721/14 Sądu Rejonowego w Skierniewicach zaświadczenia z dnia 5 października 1998 roku, Sąd Okręgowy uznał, biorąc pod uwagę datę sporządzenia tego pisma, jak również fakt, że zostało ono wydane na prośbę D. W. (noszącej wówczas nazwisko K.), co wprost wynika z jego treści, iż pismem tym skarżąca dysponowała już od momentu jego wręczenia, a podana w uzasadnieniu skargi data 25 września 2015 roku nie stanowi rzeczywistego momentu dowiedzenia się o istnieniu tego dokumentu.

Tym samym uprawnionym jest wniosek, że skarżąca miała wiedzę o istnieniu wszystkich dokumentów, jakie w związku ze skargą powołuje jako obecnie wykryte, już w czasie trwania postępowania w sprawie o sygn. I C 721/14.

Wystąpienie ze skargą o wznowienie postępowania opartą o podstawę z przepisu art. 403 § 2 kpc w tej sytuacji należy uznać za spóźnione rozumieniu przepisu art. 407 § 1 kpc. Trzymiesięczny termin, który rozpoczął swój bieg z dniem 1 sierpnia 2014 roku zakończył się dnia 1 grudnia 2014 roku. Skarga została złożona w dniu 2 października 2015 roku, a więc oczywiście po terminie.

Zaznaczyć należy, iż Sąd odwołuje się tu jedynie do przesłanki „dowiedzenia się o podstawie wznowienia” w kontekście wskazanej przez skarżącą podstawy, pomijając inne przesłanki dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania.

Wracając zaś do samej kwestii odnośnie do uznania, czy skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia, wskazać należy jak następuje.

Przypomnieć trzeba, że dla uznania, iż skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia nie jest wystarczające samo sformułowanie podstawy wznowienia w taki sposób, by odpowiadało ono treści przepisów określających podstawę wznowienia, tj. art. 401-403 kpc (por. postanowienie SN z dnia 19 grudnia 2003 roku, sygn. akt III CZ 130/03, [lex 560580](#)). Badanie, czy skarga oparta została na ustawowej podstawie nie ogranicza się przy tym jedynie do samej formalnej kontroli, czy wskazane w skardze okoliczności odpowiadają ustawowym podstawom wznowienia, ale w obecnym stanie prawnym obejmuje również merytoryczną ocenę, czy podana podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje (por np. tezę 1 Postanowienia SN z dnia 10 lutego 2006 roku, sygn. akt I PZ 33/05, [opubl. w OSNAPiUS z 2007 roku, nr 3-4, str. 139](#) czy Postanowienie SN z dnia 17 czerwca 2010 roku, sygn. akt III CZ 8/10, [legalis 496972](#), i powołane w nich dalsze orzecznictwo).

Innymi słowy, skarga o wznowienie postępowania, nie opiera się na ustawowej podstawie nie tylko wtedy, gdy przytoczona w skardze podstawa nie odpowiada wzorcowi którejkolwiek z podstaw wznowienia przewidzianych w przepisach art. 401, 401¹ lub 403 kpc, ale także i wtedy, gdy podstawa ta odpowiada wprawdzie takiemu wzorcowi, ale w rzeczywistości nie wystąpiła.

Sąd jest związany skargą, co oznacza w szczególności, że bada czy w sprawie zachodzi ustawowa podstawa wznowienia postępowania tylko w granicach zakreślonych przez skarżącego.

Możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 kpc jest uzależniona od zaistnienia łącznie trzech przesłanek: 1) wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane, 2) możliwości ich wpływu na wynik sprawy i 3) niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu.

Skarżąca podnosi, że podstawą skargi ma być uzyskana w dniu 26 września 2015 roku wiedza o n/w dokumentach :

- a) zaświadczeniu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. z dnia 5 października 2008 roku,
- b) dowodzie wpłaty nr 301/98 z dnia 29 września 1998 roku,
- c) wyciągu bankowym WB 192 z dnia 10 grudnia 1998 roku,
- d) wyciągu bankowym WB 236 z dnia 15 grudnia 1998 roku,
- e) dowodzie wpłaty nr 548 z dnia 20 grudnia 1999 roku.

Do akt przedłożyła kopie trzech z nich – ad a), b) i e).

Zaświadczenie, jak wynika z jego treści zostało wydane na prośbę skarżącej.

Załączone dowody wpłat dotyczą wpłat dokonanych przez skarżącą, i jak wskazano, zostały już przedłożone w toku postępowania w sprawie I C 721/14 Sądu Rejonowego w Skierniewicach. Podobnie rzecz się ma z powołanymi wyciągami bankowymi, których fakt istnienia został ujawniony w sprawie I C 721/14.

Mając na uwadze datę powstania dokumentów, jak i fakt że powstały one w związku albo na skutek działania samej D. W. (noszącej wówczas nazwisko K.) Sąd Okręgowy uznał, że dokumenty te nie mogły nie być znane skarżącej w toku postępowania, którego wznowienia obecnie się domaga.

Tym samym nie doszło do wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane.

Skarżąca nie wskazała też w żaden sposób możliwości wpływu przedłożonego zaświadczenia z dnia 5 października 1998 roku na zakwestionowane rozstrzygnięcie. Pozostałe powołane dokumenty były brane pod uwagę przez Sąd Rejonowy w Skierniewicach w sprawie I C 721/14

Wreszcie, skarżąca nie spełniła przesłanki „niemożności skorzystania ze środków dowodowych w poprzednim postępowaniu”. Powołane dowody wpłat były bowiem brane pod uwagę w sprawie, wznowienia której się domaga. Odnośnie zaś zaświadczenia z dnia 5 października 1998 roku wskazać trzeba, że podstawa skargi o wznowienie postępowania nie zachodzi, jeżeli w poprzednim postępowaniu istniała obiektywna możliwość powołania się na okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, a zaniechanie strony w tym przedmiocie było następstwem jej zaniedbań, opieszałości, zapomnienia czy błędnej oceny potrzeby ich powołania (por np. tezę 2. Postanowienia SN z dnia 10 lutego 1999 roku, sygn. akt II CKN 807/98, lex 78214, czy Postanowienie SN z dnia 12 lutego 2004 roku, sygn. akt V CZ 2/04, niepubl.).

Zgodnie z art. 410 § 1 kpc Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym, i to na każdym etapie postępowania. Biorąc powyższe pod uwagę, wobec ustalenia, iż skarga D. W. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 5 października 2015 roku, wydanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygnaturze akt III Ca 580/15 złożona została po terminie, a nadto nie została oparta o ustawową podstawę wznowienia - Sąd odrzucił skargę, orzekając jak w punkcie 1. sentencji.

Skarga została odrzucona, co w zakresie orzeczenia o kosztach postępowania jest równoznaczne z przegraniem sprawy przez stronę wnoszącą skargę. Wobec powyższego na zasadzie art. 98 § 1 kpc Sąd Okręgowy zasądził od D. W. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kwotę 300 złotych tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu odwoławczym, o czym orzeczono jak w punkcie 2. sentencji.